

*Wijziging van het Wetboek van Koophandel
en enkele andere wetten*(Aanspraken van schepelingen bij ziekte
en ongeval)

NADER VERSLAG

Nr. 8

(De vroegere stukken zijn gedrukt in de zittingen
1955—1956, 1956—1957 en 1958—1959)

Nadat de vaste Commissie voor Justitie, in welker handen het onderhavige ontwerp was gesteld, daaromtrent de dato 8 februari 1957 haar verslag had uitgebracht, kwam bij de Kamer in een adres, gedateerd 6 november 1958, van de Raad van Bestuur voor de Zeevaart.

De commissie acht het van nut, eerst een beknopte samenvatting te geven van de inhoud van dit adres.

De Raad van Bestuur voor de Zeevaart stelt allereerst, dat blijkens de memorie van toelichting het ontwerp beoogt, de Nederlandse wettelijke bepalingen, welke de aanspraken van schepelingen bij ziekte en ongeval regelen, aan te passen aan de bepalingen van het Verdrag nr. 70 van de Internationale Arbeidsorganisatie inzake sociale zekerheid van zeelieden. Bij de op 20 september 1958 ingediende nota van wijzigingen (stuk nr. 7) wordt voorgesteld om aan het derde lid van artikel 415 Wetboek van Koophandel een zodanige redactie te geven, dat de schepeling, die ter verpleging wordt achtergelaten buiten het land, waar hij thuisbehoort, zolang hij niet hersteld is, gedurende ten hoogste 52 weken recht heeft op 100 pct. van het naar tijdruimte in geld vastgestelde loon, dat hij genoot toen hij ziek werd. In dit verband wordt nu het bezwaar geopperd, dat de termijn van 52 weken belangrijk uitgaat boven de tijd, waarvoor het verdrag een uitkering van 100 pct. nodig acht. Er wordt op gewezen, dat Groot-Brittannië bij de ratificatie van het verdrag gemeend heeft, dat aanpassing moest leiden tot de opnemings van de termijn van 12 weken, in het verdrag genoemd. De Raad voor de Zeevaart is nu van oordeel, dat Nederland niet verder zou moeten gaan dan Groot-Brittannië, aangezien de strekking van de internationale maritieme verdragen is het scheppen van gelijke sociale voorzieningen voor alle zeevarenden. In het adres wordt beduchtheid geuit, dat de Nederlandse reders ten opzichte van de Engelse reders in een ongunstige positie zouden worden gebracht. Men verzocht de termijn van 12 weken, opgenomen in het oorspronkelijke wetsontwerp, wederom te herstellen.

Een tweede bedenking van de Raad voor de Zeevaart, in het bovenbedoelde adres geuit, raakt het voorgestelde derde lid van artikel 415 Wetboek van Koophandel, voor zover daarin is bepaald, dat de schepeling recht heeft op vrij vervoer tot een haven in het land, *waar hij thuisbehoort*. Men acht dit niet in overeenstemming met de wijze, waarop volgens het verdrag de repatriatie moet plaatsvinden, nl. overeenkomstig de nationale wetgeving.

Volgens de Raad voor de Zeevaart dient de repatriatie te geschieden volgens de regelen, gesteld in het bestaande artikel 415, alsmede krachtens het bepaalde in de artikelen 443 en 450a van het Wetboek van Koophandel, voor zover het betreft het recht op vrij vervoer na het einde van de dienstbetrekking in het buitenland. Indien de wetgever, om ratificatie mogelijk te maken, artikel 415 wil aanpassen aan het verdrag nr. 70, zal — aldus het adres — volgens de definitie van repatriatie in het verdrag, met artikel 443 rekening moeten worden gehouden, hetgeen bij de voorgestelde redactie niet ten volle het geval is. Bij ongewijzigde handhaving van het ontwerp op dit punt vreest men het optreden van verwarring.

Tot zover een korte weergave van het adres.

De commissie heeft aanleiding gezien afschrift van het adres toe te zenden aan de Minister van Justitie, en wel bij schrijven van 5 december 1958, als bijlage aan dit nader verslag toegevoegd. De huidige bewindsman heeft daarop gereageerd met een brief aan de commissie dd. 13 juli 1960 onder toevoeging van een tweede nota van wijzigingen, welke beide stukken evenzeer als bijlagen te zamen met het onderhavige nader verslag worden gepubliceerd.

De commissie, die aan het slot van haar verslag (stuk nr. 5) reeds als haar oordeel uitsprak, dat de openbare beraadslaging over het ontwerp genoegzaam zou zijn voorbereid — in vertrouwen, dat de Minister tijdig zijn antwoord op de inhoud van dat verslag zou willen verschaffen —, heeft gemeend een goede gang van zaken te bevorderen door het onderhavige nader verslag ter aanvulling op haar eerder uitgebracht verslag te doen uitgaan.

Aldus vastgesteld 20 oktober 1960.

oud

WITTEWAALL VAN STOETWEGEN

VAN DEN HEUVEL

VAN RIJCKEVORSEL

VAN DOORN

VAN DEN TEMPEL

VERSTEEG

MEULINK

BERKHOUWER

VROLIJK

BAETEN

FRANSSSEN ¹⁾

KRANENBURG.

¹⁾ Als plaatsvervanger van mejuffrouw Schilthuis, die wegens verblijf buitenlands niet aan de vaststelling van dit verslag heeft kunnen medewerken.